

XXXI.

Forslag til Lov

om

Adgang for evangelisk-lutherske Frimenigheder til Brug af Folkekirkens Kirker.(Fremsat i Folketinget den 3. September 1918 af Kirkeminister *Poulsen*.)

Naar mindst 20 Familiefædre, Enker og andre Personer med egen Husstand har dannet en evangelisk-luthersk Frimenighed med egen Præst, og mindst 10 af disse, der er bosatte i samme Sogn eller Sognedistrikt, begærer Sognekirken eller Distriktskirken overladt til Brug for Frimenigheden og dens Præst, kan Ministeriet tillade saadan Brug, saafremt og saalænge Biskoppen finder, at Menigheden og dens Præst opfylder Betingelserne i Henhold til Lov Nr. 71 af 1. April 1911 § 1, for at der kan meddeles Menighedens Præst Tilladelse til at holde Gudstjeneste i Folkekirkens Kirker. Det skal derhos være en Betingelse for, at Tilladelsen kan meddeles eller opretholdes, at Biskoppen efter indhentet Erklæring fra Menighedsraadet skønner, at Frimenighedens Brug af Kirken ikke vil træde hindrende i Vejen for Sognemenighedens Brug af samme eller for Brugen af Kirken i Henhold til Lov Nr. 88 af 15. Maj 1903 § 5, andet Stykke, og Lov Nr. 96 af 10. Maj 1912 § 30.

Forinden Frimenighedens Brug af Kirken træder i Kraft, skal der af Biskoppen efter Forhandling med Menighedsraadet være udfærdiget et Regulativ for Kirkens Benyttelse, hvori dog de fornødne Ændringer til enhver Tid skal kunne foretages, navnlig som Betingelse for Frimenighedens fortsatte Brug af Kirken i de fornævnte Tilfælde.

Bestemmelse om, hvilken Betaling der af Frimenigheden skal erlægges saavel for Brugen af Kirken som for dens Opvarmning, Belysning, Rengøring m. m., fastsættes af Stiftsøvrigheden.

Kirkens Betjente har ingen Forpligtelse til at forrette Tjeneste ved Frimenighedens Gudstjenester eller paa anden Maade at betjene denne.